

A Fővárosi Ítéltábla az Erdey Péter Ügyvédi Iroda (....., ügyintéző: dr. Erdey Péter ügyvéd) által képviselt felperes neve (...) felperesnek, a dr. Rácz Gábor jogtanácsos által képviselt alperes neve (....) alperes ellen közérdekű adat kiadása iránt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2017. április 20. napján kelt 68.P...../2017/3-I. számú ítélete ellen az alperes 5. sorszáma alatt előterjesztett fellebbezése folytán meghozta az alábbi

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 10.000 (Tízezer) forint + áfa összegű ügyvédi munkadíjból álló másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság ítéletével kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül közölje a felperessel a 2016. évi LIII. törvény alapjául szolgáló T/..... törvényjavaslat magánnyugdíjpénztárak saját tevékenységi tartaléka mértékére vonatkozó rendelkezéseinek [a javaslat 26. § (1) bekezdése, amely az Mpt. 58. § (2) bekezdését módosítja] kialakítása során készült nyugdíjszakmai számításokat, a 2016. évi LIII. törvény alapjául szolgáló T/.... törvényjavaslat magánnyugdíjpénztárak saját tevékenységi tartalékára vonatkozó rendelkezéseinek [a javaslat 26. §-a, amely az Mpt. 58. § (2) bekezdését módosítja és az 58. §-t a (3) bekezdéssel egészíti ki] közigazgatási egyeztetése során bevonásra került pénztárszakmai szervezetek által megküldött észrevételeket, valamint a 2016. március 23-án társadalmi egyeztetésre bocsátott normaszöveg-tervezet 2. alcímével (az Mpt. tervezett módosításával) kapcsolatban érkezett észrevételeket. Kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 30.000 forint perköltséget.

A tényállás szerint a magánnyugdíjról és a magánnyugdíjpénztárakról szóló 1997. évi LXXXII. törvény (a továbbiakban: Mpt.) egyes rendelkezéseit is módosította a pénzügyi közvetítőrendszert érintő egyes törvények módosításáról szóló 2016. évi LIII. törvény, aminek társadalmi vitára bocsátott tervezetét az alperesi minisztérium dolgozta ki. Magyarország Kormánya 2016 tavaszán terjesztette az Országgyűlés elé a T/..... számú törvényjavaslatot, amely újraszabályozta a magánnyugdíjpénztárak saját tevékenységi tartalékára vonatkozó előírásokat. A törvényjavaslatot az Országgyűlés elfogadta, az abban foglalt módosítások 2016. július 1. napjával hatályba léptek.

A magánnyugdíjpénztári tag felperes 2016. április 22-én levélben tájékoztatást kért az Mpt. tervezett módosításaival kapcsolatosan, és kérdéseket tett fel többek között a tevékenységi tartalék szükségességével, mértékével és a társadalmi egyeztetéssel kapcsolatban. Az alperes erre 2016. szeptember 5-én adott választ, megfogalmazta a módosítás indokait, továbbá közölte, hogy a mértékek kialakítása nyugdíjszakmai számítások alapján történt, a közigazgatási egyeztetés során

pénztárszakmai szervezetek is bevonásra kerültek, de bárki tehetett észrevételt az NGM honlapján megismerhető javaslatra.

Ezt követően a felperes 2016. szeptember 22-én elektronikus levélben kérte, hogy az alperes elektronikus másolatban küldje meg részére a T/... számú törvényjavaslat magánnyugdíjpénztárak saját tevékenységi tartaléka mértékére vonatkozó rendelkezéseinek kialakítása során készült nyugdíjszakmai számításokat, a közigazgatási egyeztetés során bevonásra került pénztárszakmai szervezetek listáját és az általuk megküldött észrevételeket, továbbá a 2016. március 23-án társadalmi egyeztetésre bocsátott normaszöveg-tervezet 2. alcímével (az Mpt. tervezett módosításai) kapcsolatban érkezett észrevételeket.

Az alperes 2016. október 7-én elektronikus levélben közölte a felperessel, hogy fenntartja a korábbi megkeresésre írt válaszát.

A felperes a Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóság (NAIH) eljárását kezdeményezte. A hatóság jogsértésre utaló tényrt nem tárt fel, ezért 2017. január 24-én kelt határozatával a vizsgálatot megszüntette. A határozatot a felperes 2017. január 27-én vette kézhez.

A felperes 2017. február 24-én keresetében kérte az alperest kötelezni a 2016. szeptember 22-i megkeresésben szereplő közérdekű adatok kiadására.

Az alperes a tárgyaláson szabályszerű idézés ellenére nem jelent meg. A keresetre érdemi ellenkérelmet nem terjesztett elő, nyilatkozatot egyáltalán nem tett.

Az elsőfokú bíróság a keresetet alaposnak találta. Döntését a Pp. 164. § (1) bekezdésére, 206. § (1)-(2) bekezdésére, az Alaptörvény VI. cikk (2) bekezdésére, az információs önrendelkezési jogról és az információszabadságról szóló 2011. évi CXII. törvény (Infotv.) 3. § 5. és 9. pontjára, 26. § (1)-(3) bekezdéseire, 28. § (1) bekezdésére, 31. § (1), (3) és (7) bekezdéseire, valamint a jogszabályok előkészítésében való társadalmi részvételtől szóló 2010. évi CXXXI. törvény 1. § (1) bekezdésére, 2. § (1)-(3) bekezdéseire, 5. § (1) bekezdés a) pontjára, 6. § (1) bekezdésére, 7. § (1) bekezdés a)-b) pontjára, (2) bekezdésére, 9. § (1) és (3) bekezdésére, 11. § (1)-(2) bekezdésére és 13. § (1)-(2) bekezdésére alapította.

Értékelve az alperes perbeli magatartását, továbbá azt, hogy az előzetes adatigénylés során sem adatkezelői minőségét, sem a kiadni kért adatok közérdekű adat jellegét nem vitatta, az elsőfokú bíróság tényként állapította meg, hogy az alperes jogszabályban meghatározott közfeladatot ellátó szerv, amelynek az Infotv. 26. § (1) bekezdése alapján lehetővé kell tennie, hogy a kezelésében álló közérdekű adatot erre irányuló kérelem alapján bárki megismerhesse.

Az alperesi megtagadás jogszerűségét vizsgálva különös jelentőséget tulajdonított a 2010. évi CXXXI. törvény 9. § (2) bekezdésének, amely a jogszabály előkészítéséért felelős miniszter kötelezettségévé teszi, hogy a társadalmi egyeztetés keretében beérkezett véleményeket legkésőbb a véleményezett jogszabály hatályba lépésétől számított másfél évig kezelje, a beérkezett véleményekről készített tipizált összefoglalót pedig a minisztérium honlapján közzé is kell tennie. A perben nem merült fel olyan adat, ami alátámasztaná, hogy az alperes jogszerűen tagadta meg a felperesi adatkérés teljesítését. Az alperes 2016. október 7-én adott válasza nem tekinthető az igény teljesítésének, mert az ebben hivatkozott korábbi válasza egy általános jellegű tájékoztatás, és éppen a benne közölt információk alapján terjesztette elő a felperes a közérdekű adat megismerése iránti konkrét igényét. Ugyanis csak ekkor közölte az alperes, hogy a T/..... számú törvényjavaslat társadalmi egyeztetése során beszerzésre kerültek nyugdíjszakmai számítások, valamint a közvetlen egyeztetés során bevont pénztárszakmai szervezetek is észrevételezték a törvényjavaslat érintett rendelkezéseit. Ezeket a nyugdíjszakmai számításokat és pénztárszakmai szervezeti észrevételeket

viszont az alperes sem az általános tájékoztatás, sem az előzetes adatigénylésre adott válasz alkalmával nem hozta a felperes tudomására, ugyanakkor az adatkiadás megtagadásának indokát sem nevezte meg. Ezért az elsőfokú bíróság megállapította, hogy az alperes alap nélkül tagadta meg a kereset tárgyává tett közérdekű adatok kiadása iránti kérelmet, az igény elutasítása jogszerűtlen volt, és ennek okán a keresetnek megfelelően kötelezte az alperest a kért közérdekű adatok kiadására.

A döntés ellen az alperes élt fellebbezéssel, ebben elsődlegesen a határozat hatályon kívül helyezését indítványozta, másodlagosan az ítélet megváltoztatását és a kereset elutasítását kérte.

Előadta, miszerint a keresetlevelet és az idézést központi postai érkeztető rendszere 2017. március 29. napján vette át. A papír alapú küldemény szkennelésre került az alperes központi hivatali kapujára, de annak tartalma adminisztrációs hiba miatt csak a per tárgyalását követően vált ismertté az alperes előtt, ezért határidőben nem tudott nyilatkozatot tenni az elsőfokú eljárásban.

Kifejtette, hogy a 2016. áprilisi kérdéseket részletesen megválaszolta, majd a felperes 2016 szeptemberében ismét megkereste, de az ezúttal sem közérdekű adatigénylés, hanem közérdekű bejelentés volt, mivel levelében javaslatokat tett a szabályozással kapcsolatosan. A válaszban az alperes fenntartotta a korábbi válaszát, a NAIH pedig jogsértésre utaló tényt nem tárt fel, ezért a vizsgálatot megszüntette.

A nyugdíjszakmai számítások tekintetében kért adatok kapcsán az Infotv. 27. § (5)-(6) bekezdéseire utalva arra hivatkozott, hogy ezek olyan adatok, melyek jellegüket tekintve a döntés-előkészítés körében bírnak jelentőséggel. A döntésre irányuló eljárás folyamán készített és rögzített adatok, melyek az értékelés során az egyes adatok figyelembevételének módjáról, súlyáról tartalmaznak információkat, illetve azokból következtetések vonhatók le, melyek veszélyeztetnék az alperes alapfeladatának külső befolyástól mentes ellátását. Az alperes minden olyan adatot megadott a felperes részére, ami a feladat- és hatáskörének megfelelő, illetéktelen külső befolyástól mentes ellátását is szem előtt tartva kiadható.

A kért többi adat esetében azzal érvelt, hogy nem tekinthető adatkezelőnek, mivel az egyes pénztárakkal nincs közvetlen kapcsolata. Előadta, hogy a javaslatot a pénztárszakmai érdekvédelmi szervezeteknek küldte meg. Az egyes pénztárak a tervezetet a pénztárszövetségek útján, ezen túlmenően a társadalmi egyeztetés során véleményezhették, illetve a tervezet és módosításai a benyújtást követően a Parlament honlapján mindenki számára hozzáférhetőek voltak. Kitért rá, miszerint a Magyar Nemzeti Bank a pénzügyi közvetítőrendszer felügyeletére vonatkozó feladatkörében közvetlen kapcsolatban áll a pénztárakkal. A mindenkorai jogszabály-előkészítés során az MNB jogszabály-kezdeményezési, illetve véleményezési jogkörében eljárva közvetíti a pénztárak javaslatait, észrevételeit. Mindezekre tekintettel az alperes nem kötelezhető a pénztárszakmai szervezetek által megküldött észrevételek, valamint a normaszöveg-tervezettel kapcsolatban érkezett észrevételek kiadására sem.

A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását indítványozta, annak helyes indokaira tekintettel.

A fellebbezés nem alapos.

Az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg és annak alapján helytálló, jogszabályoknak megfelelő érdemi döntést hozott, azzal a Fővárosi Ítélet tábla az indokolására kiterjedően egyetértett.

Helyesen vizsgálta és értékelte az alperes érdemi ellenkérelme hiányában is az Infotv. 3. § 5. pontja és a 26. §-a alapján, hogy a felperes közérdekű adatigénylése alapján köteles volt-e az alperes a kezelésében lévő közérdekű adatokat megismerhetővé tenni, kitérve a jogszabályok előkészítésében való társadalmi részvételtől szóló szabályokra is. Helytállóan rögzítette, hogy az alperes az előzetes adatigénylés során nem vitatta, hogy a kért adatok közérdekű adatok és azok vonatkozásában adatkezelő, továbbá sem az előzetes eljárás során, sem a perben nem merült fel olyan ok, érv, vagy adat, ami alátámaszthatta volna, hogy az alperes jogszerűen tagadta meg a megismerési igény teljesítését. Az elsőfokú bíróság a rendelkezésre álló adatokat okszerűen mérlegelte és megfelelően járt el, amikor a szabályszerű idézés ellenére a tárgyaláson meg nem jelent alperes távollétében meghozta a döntését. Az alperesnek az elsőfokú bíróság 2-II. sorszámú tájékoztató végzéséből tudomása volt arról, hogy amennyiben ellenkérelmet nem terjeszt elő, a tárgyalást szabályszerű idézés ellenére elmulasztja és nyilatkozatot nem tesz, a bíróság a rendelkezésére álló bizonyítékok alapján hozza meg döntését.

Az alperes az elsőfokú eljárás során nem tett nyilatkozatot, először a fellebbezésében fejtett ki érveket a felperesi keresettel szemben, azt az új tényt állítva, hogy a kért adatok egy része döntés megalapozását szolgálja, további adatok tekintetében pedig nem adatkezelő. Bizonyítékot, vagy bizonyítási indítványt nem terjesztett elő.

A Pp. 235. § (1) bekezdésének második és harmadik mondata azonban főszabályként kizárja, hogy a fellebbezésben új tény állítására, illetve új bizonyíték előadására kerüljön sor két, vagylagos eset kivételével. Az egyik az az eset, ha az új tény vagy az új bizonyíték az első fokú határozat meghozatalát követően jutott a fellebbező fél tudomására, feltéve, hogy az - elbírálása esetén - reá kedvezőbb határozatot eredményezett volna. A másik pedig az, ha az az első fokú határozat jogszabálysértő voltának alátámasztására irányul; a 141. § (6) bekezdésében foglaltakat azonban ebben az esetben is alkalmazni kell. Az az alperes által nem igazolt körülmény, hogy adminisztrációs hiba folytán nem jutott kellő időben az idézés a képviselőjéhez, nem a fellebbezésben értékelhető, nem mentesíti a tárgyalás elmulasztásának következménye alól és nem akadályozza a Pp. 235. §-ának alkalmazását, erre helyesen hivatkozott a fellebbezési ellenkérelem.

A másodfokú bíróság vizsgálta a fellebbezésben előadott új tényeket és arra a eredményre jutott, hogy annak a törvényben előírt feltételei nem állnak fenn. Az alperes nem állította, hogy korábban nem bírt tudomással az adatok döntést megalapozó voltaival vagy az adatkezelő jellege hiányával, ezért azt kellett értékelni, hogy azok alátámasztják-e az elsőfokú ítélet jogszabálysértő voltát.

Az alperes hivatkozott arra, hogy a nyugdíjszakmai számításokból levont következtetések veszélyeztetnék az alperes alapfeladatának ellátását. Az Ítélet tábla osztja a felperesi ellenkérelemben e kérdéssel kapcsolatban kifejtett álláspontot. Az Infotv. 27. § (6) bekezdése szerint két esetben utasítható el a döntés megalapozását szolgáló adat megismerésére szolgáló igény, ha az adat jövőbeli döntés megalapozását is szolgálja, vagy az adat megismerése a közfeladatot ellátó szerv törvényes működési rendjét vagy feladat- és hatáskörének illetéktelen külső befolyástól mentes ellátását, így különösen az adatot keletkeztető álláspontjának a döntések előkészítése során történő szabad kifejtését veszélyeztetné. Az alperes fellebbezésében nem utalt olyan jövőbeli döntésre, melyet a nyugdíjszakmai számítások alapoznának meg és nem indokolta azt sem, hogy mennyiben befolyásolná feladat- és hatáskörének ellátását. Ezen körülmények alátámasztása az alperest terhelte, melynek a fellebbezésében sem tett eleget és így nem kerülhetett sor az adatszolgáltatás-megtagadás jogcímének és tartalmi indokoltságának a vizsgálatára.

Eredménytelenül hivatkozott az alperes arra is, hogy a társadalmi egyeztetéssel kapcsolatban kért adatoknak nem kezelője.

Az Alkotmánybíróság 6/2016. (III.11.) AB határozatában az Infotv. 26. § (1) bekezdése alapján megállapította, hogy ez a szabály általánosan kötelezővé teszi azt, hogy az általa kezelt közérdekű adatokhoz minden közfeladatot ellátó szerv biztosítson hozzáférést. A kötelezettség szempontjából csak az számít, hogy az adott szerv közérdekű adatot kezel, s önmagában ennél fogva terheli - a közérdekű adatok megismeréséhez való jog érvényesülése érdekében - az adatigény teljesítésére vonatkozó kötelezettség. Ez az általános érvényű kötelezettség nem korlátozható a címzettek körének szűkítésével, hogy az ne eredményezné egyúttal a közérdekű adatok megismeréséhez való jog korlátozását. [31] Megszorító értelmezésnek tekintette az Infotv. 26. § (1) bekezdése szerinti címzettek (közérdekű adatot kezelő közfeladatot ellátó szervek) körét az Infotv. 3. § 9. pontja szerinti - a jogalkotó által a személyes adatok kezelésére koncentráltan definiált, az adat kezelésének célját meghatározó - adatkezelőkre korlátozását. [32]

Az alperes a fellebbezésében sem vitatta, hogy egyes pénztárak a jogszabálytervezetet véleményezték és megküldték számára, ezért a birtokában lévő észrevételek kiadására helyesen kötelezte az elsőfokú bíróság, mivel az Infotv. 3. § 10. pontja szerint adatkezelésnek minősül az adat gyűjtése, tárolása is.

A fellebbezésben előadott új tények tehát nem támasztják alá az elsőfokú bíróság jogszabálysértését, mivel az ítéletének meghozatala során a Pp. 206. § (1)-(2) bekezdése, 163. § (2) bekezdése, 136/B. § (3) bekezdése, 164. § (1) bekezdése alapján, az alperesi mulasztás okán a rendelkezésre álló adatok szerint határozott.

Mindezek alapján a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság érdemben helyes ítéletét a Pp. 253. §-ának (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

Az alperes fellebbezése nem vezetett eredményre, ezért a Pp. 239. §-a alapján alkalmazandó Pp. 78. § (1) bekezdése szerint megfizetni tartozik a felperes oldalán felmerült, a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. §-ának (2), (5) és (6) bekezdése, valamint a 4/A. § (1) bekezdése alapján mérlegeléssel, az elvégzett tevékenységgel arányban állóan megállapított ügyvédi munkadíjból álló másodfokú perköltséget.

Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 57. § (1) bekezdése o) pontja alapján az eljárás illetékmentes, ezért az illetékekről rendelkezni nem kellett.

Budapest, 2017. november 23.

Dr. Lesenyey Terézia s.k.
a tanács elnöke

. Pullai Ágnes s.k.
előadó bíró

. Mózsik Tímea s.k.
bíró

A kiadmány hitelül:
bírósági ügyintéző

